

AR 06/1283/A

in de zaak van :

1. _____, landbouwkundig ingenieur, geboren te _____ op _____, en zijn echtgenote _____
2. _____, landbouwer, geboren te _____ op _____, samenwonend te _____

eisers, voor wie optreedt Mr. _____; advocaat met kantoor te _____

TEGEN

De STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR VAN DE PROVINCIE. afdeling ROHM- _____ met kantoren te _____ – woonst kiezend bij gerechtsdeurwaarder _____ met standplaats te _____ gedaagde,

werden de eisers gehoord op de openbare terechtzitting van 11.04.2006 waarna de debatten werden gesloten en de zaak in beraad werd genomen.

Het dossier van de rechtspleging en de neergelegde stavingsstukken werden ingezien.

Tegen gedaagde die op de openbare terechtzitting van 11.04.2006 niet verscheen noch iemand voor hem werd vonnis bij verstek gevorderd. Dit kan worden toegestaan.

De artikelen 2 e.v. van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van talen in gerechtszaken werden nageleefd.

Feiten en voorgaanden

Bij vonnis van de correctionele rechtbank te Gent werden eisers veroordeeld tot afbraak van een aantal wederrechtelijk opgerichte constructies binnen de zes maanden na het in kracht van gewijsde treden van het vonnis.

Het vonnis werd op verzoek van gedaagde op 05.10.2005 aan eisers betekend. In het betekeningsexploot werd verklaard dat het vonnis op 02.08.2005 had moeten uitgevoerd zijn.

Op 22.03.2006 liet gedaagde aan eisers een bevel tot betalen betekenen waarbij verbeurde dwangsommen vanaf 06.10.2005 (hetzij vanaf de dag na de betekening van het vonnis) werden gevorderd.

Tegen dit bevel komen eisers in verzet.

Standpunt en vordering van eisers

Eisers stellen :

- dat wanneer de dwangsomrechter een termijn bepaalt voor de uitvoering van de hoofdveroordeling, deze termijn wat de dwangsom betreft dient beschouwd te worden als een termijn bedoeld in art. 1385bis vierde lid Ger.W. die slechts ingaat op het moment van de betekening van de uitspraak waarbij de dwangsom is bepaald ;
- dat de termijn van zes maand bijgevolg pas een aanvang nam op 05.10.2005 zodat op 22.03.2006 geen dwangsommen verbeurd waren.

Eisers vragen dan ook dat voor recht wordt gezegd dat het bevel tot betalen onrechtmatig is en de gevorderde sommen onverschuldigd, minstens, wat de schuilhokken en de loopiste betreft (waarvoor een regularisatievergunning werd bekomen), bij gebrek aan actualiteit van de titel.

Tenslotte vragen zij gedaagde te veroordelen tot de kosten van het geding.

Beoordeling door de rechtbank

Huidige zaak betreft (andermaal) de in rechtspraak en rechtsleer inmiddels welbekende discussie of de termijn die de dwangsomrechter aan de veroordeelde verleent om de hoofdveroordeling uit te voeren, voor wat de verbeurte van de dwangsom betreft, pas begint te lopen vanaf de betekening van de uitspraak (standpunt van eisers) dan wel of deze termijn kan beginnen lopen vanaf het door de dwangsomrechter bepaalde aanvangspunt dat eventueel het ogenblik van de betekening van de uitspraak kan voorafgaan.

In deze laatste visie verbeuren de dwangsommen dan onmiddellijk vanaf de betekening van de uitspraak indien op dat ogenblik de termijn voor de uitvoering van de hoofdveroordeling reeds volledig is verstreken. In elk geval moet, in deze visie, het gedeelte van de termijn dat reeds voor de betekening verstreken is in rekening worden gebracht om te bepalen vanaf welk ogenblik de dwangsom zal beginnen verbeuren.

Het Hof van Cassatie heeft in een arrest van 28.03.2003 (R.W. 2004-2005, 138 noot Wagner) deze discussie op - naar het oordeel van deze rechtbank - zeer duidelijke en overtuigende wijze beslecht.

het Hof heeft - na eerst in navolging van de arresten van het Benelux-Gerechtshof van 25.06.2002 (NjW, 2003, p.197) te hebben bevestigd dat de termijn die de rechter toekent voor de uitvoering van de hoofdveroordeling enerzijds en de termijn gedurende dewelke de dwangsom niet wordt verbeurd anderzijds, van verschillende juridische aard en strekking zijn - het volgende overwogen :

"dat zoals blijkt uit het arrest in de zaak van 25 juni 2002 van het Benelux Gerechtshof, de betekening tot doel heeft ter kennis van de schuldenaar te brengen dat de schuldeiser nakoming van de rechterlijke uitspraak verlangt en dat de schuldenaar mitsdien ook ervan op de hoogte gesteld moet worden dat de dwangsomrechter hem nog een bepaalde termijn heeft vergund om aan de hoofdveroordeling te voldoen voordat de dwangsom

wordt verbeurd en daaruit volgt dat de termijn als bedoeld in artikel 1, lid 4 van de Eenvormige Wet pas ingaat op het moment van de uitspraak waarbij de dwangsom is bepaald.

Overwegende dat hieruit volgt dat wanneer de dwangsomrechter een termijn bepaalt voor de uitvoering van de hoofdveroordeling en oordeelt dat de opgelegde dwangsom eerst zal verschuldigd zijn na verloop van die termijn, deze termijn wat de dwangsom betreft, de strekking heeft aan de veroordeelde nog enige tijd te geven de veroordeling na te komen zonder dat de niet-nakoming verbeurde van de dwangsom tot gevolg heeft; dat deze termijn, wat de dwangsom betreft, dient beschouwd te worden als een termijn als bedoeld in artikel 1385bis, vierde lid van het Gerechtelijk Wetboek”.

Het Hof heeft m.a.w. beslist :

- dat, in het dwangsomrecht, de betekening tot doel heeft de schuldenaar ervan op de hoogte te stellen dat de schuldeiser de nakoming van de rechterlijke uitspraak verlangt; dat zij tevens tot doel heeft de schuldenaar in kennis te stellen van de uitspraak en van het feit dat de dwangsomrechter hem eventueel nog enige tijd heeft gegund om aan de hoofdveroordeling te voldoen;
- dat uit deze *ratio legis* volgt dat de termijn bedoeld in artikel 1385bis,4e lid Ger.W. pas ingaat op het moment van de betekening van de uitspraak waarbij de dwangsom wordt opgelegd;
- dat wanneer de dwangsomrechter een termijn heeft bepaald voor de uitvoering van de hoofdveroordeling, dergelijke termijn precies dezelfde strekking heeft als de termijn bedoeld in artikel 1385bis,4e lid Ger.W. (nl. de schuldenaar nog enige tijd geven om de veroordeling na te komen zonder dat de niet-nakoming de verbeurde van de dwangsom tot gevolg heeft);
- dat dergelijke termijn voor de uitvoering van de hoofdveroordeling, wat de dwangsom betreft, dient te worden beschouwd als een termijn in de zin van artikel 1385bis,4e lid Ger.W. en bijgevolg eveneens pas ingaat vanaf de betekening van de uitspraak.

Deze rechtspraak dient, vanuit de hiervoor aangehaalde *ratio legis* van de betekening in het dwangsomrecht, geheel en al te worden bijgetreden: het is pas vanaf de betekening van de uitspraak dat de veroordeelde “officieel” in kennis wordt gesteld van de uitspraak en van het feit dat de schuldeiser de nakoming ervan verlangt; de schuldenaar moet dan ook vanaf de betekening nog kunnen beschikken over de termijn die hem door de rechter was verleend om de veroordeling uit te voeren, zonder dat de dwangsom wordt verbeurd.

Opgemerkt weze nog dat het voormelde arrest werd gewezen in volkomen gelijkaardige zaken als de thans voorliggende: het betrof nl. eveneens stedenbouwkazaken waar de dwangsomrechter het herstel van de plaats in de vorige staat had bevolen binnen een bepaalde termijn na het in kracht van gewijsde gaan van de uitspraak en daaraan een dwangsom per dag vertraging had gekoppeld bij niet uitvoering van de uitspraak binnen de verleende termijn.

Het ging dus eveneens over gevallen waar de dwangsomrechter een termijn had verleend om aan de hoofdveroordeling te voldoen.

Overigens is de (ietwat onwezenlijke) discussie of de door de rechter verleende termijn een termijn betreft voor de uitvoering van de hoofdveroordeling dan wel een termijn gedurende dewelke de dwangsom niet zal worden verbeurd, irrelevant voor de vraag vanaf wanneer de dwangsommen zullen worden verbeurd. Voor wat betreft de verbeurte van de dwangsom, dienen beide soorten termijnen immers volledig te worden gelijkgesteld: beiden gaan pas in vanaf de betekening van de uitspraak.

Toegepast op voorliggend geval betekent dit dat de dwangsommen pas verbeuren zes maanden na de betekening van de uitspraak, m.a.w. vanaf 06.04.2006.

De bij het bevel van 22.03.2006 ingevorderde dwangsommen waren niet verbeurd en zijn niet verschuldigd. De vordering is gegrond.

Op die gronden,
De beslagrechter, recht doende bij verstek ten aanzien van de gedaagde.

Verklaart de vordering ontvankelijk en gegrond.

Zegt voor recht dat de bij bevel van 22.03.2006 gevorderde dwangsommen niet verschuldigd zijn.

Veroordeelt gedaagde tot de gedingkosten gevallen aan de zijde van eisers.
Begroot deze als volgt :
- dagvaarding en rolsteling: 256,33 EUR
- rechtspiegingsvergoeding: 237,98 EUR EUR.

Zegt dat de huidige beschikking rechtens uitvoerbaar is bij voorraad.

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting op twee mei tweeduizend en zes door de beslagrechter bij de rechtbank van eerste aanleg te Gent, waar aanwezig waren : beslagrechter,
bijgestaan door griffier.